

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

22 februari 2019

WETSVOORSTEL

**houdende diverse bepalingen
in strafzaken en inzake erediens**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 **3515/ (2018/2019):**
001: Wetsvoorstel van mevrouw De Wit c.s.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

22 février 2019

PROPOSITION DE LOI

**portant des dispositions diverses
en matière pénale et en matière de cultes**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 **3515/ (2018/2019):**
001: Proposition de loi de Mme De Wit et consorts

10432

Nr. 1 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 3

In het voorgestelde artikel 29, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in paragraaf 2;

a) de woorden “en van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie” **vervangen door de woorden** “, van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit”;

b) tussen de woorden “onder wie zij ressorteren” en de woorden “ter kennis brengen” **de woorden** “of de daarmee gelijkgestelde ambtenaar” **invoegen**;

2° in paragraaf 3, eerste lid, de woorden “of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit” **invoegen tussen de woorden** “die hij aanwijst” **en de woorden** “de feiten waarvan”;

3° in paragraaf 3, derde lid, de woorden “of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit” **invoegen na de de woorden** “adviseur-generaal”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de wijziging van paragraaf 2 en paragraaf 3, eerste en derde lid, van artikel 29 het Wetboek van Strafvordering dat het una via-beginsel in fiscale zaken organiseert. De paragrafen 2 en 3 gaan inzonderheid over de aangifte van de misdrijven van fiscaal strafrecht aan de procureur des Konings door de belastingadministratie.

Het amendement stelt voor te verduidelijken dat de aangifte van de strafbare feiten aan de procureur des Konings door de belastingadministratie eveneens betrekking heeft op de daartoe bevoegde ambtenaar van de gewestelijke of lokale administratie.

Bijvoorbeeld, de Vlaamse Codex Fiscaliteit legt het una via-beginsel ten uitvoer door een systeem van alternatieve vervolging waarin de belastingadministratie enkel een

N° 1 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 3

À l'article 29 proposé, apporter les modifications suivantes:

1° dans le paragraphe 2:

a) **remplacer les mots** “et de l'Administration générale de l'Inspection Spéciale des Impôts” **par les mots** “, de l'Administration générale de l'Inspection Spéciale des Impôts ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale”;

b) **insérer les mots** “ou le fonctionnaire assimilé” **entre les mots** “dont ils dépendent” **et les mots** “, porter à la connaissance”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, **insérer les mots** “ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale” **entre les mots** “qu'il désigne” **et les mots** “dénonce au procureur du Roi”;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 3, **insérer les mots** “ou au fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale” **entre les mots** “conseiller général compétent” **et les mots** “par écrit”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à modifier le paragraphe 2 et l'alinéa 1er et 3 du paragraphe 3 de l'article 29 du Code d'Instruction criminelle organisant le principe Una via en matière fiscale. Les paragraphes 2 et 3 portent, plus particulièrement, sur la dénonciation des infractions de droit pénal fiscal par l'administration fiscale au procureur du Roi.

L'amendement propose de préciser que la dénonciation des faits infractionnels par l'administration fiscale au procureur du Roi concerne également le fonctionnaire compétent à cet effet au sein de l'administration régionale ou locale.

Par exemple, le Code flamand de la fiscalité met en œuvre le principe Una via en proposant un système de poursuites alternatives dans lequel l'administration fiscale n'infligera

administratieve geldboete oplegt indien het openbaar ministerie heeft beslist om de feiten niet te vervolgen. De Vlaamse belastingadministratie moet aldus weten of er strafrechtelijke vervolgingen worden ingesteld. Daarom verwijst de Vlaamse Codex naar artikel 29.

Deze wijziging bewerkstelligt dat de coherentie verzekerd is tussen het Wetboek van Strafvordering en de gewestelijke of lokale normen die verwijzen naar artikel 29.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

d'amende administrative que si le ministère public a décidé de ne pas poursuivre les faits. L'administration fiscale flamande doit donc savoir si des poursuites pénales seront engagées. C'est pourquoi le Code flamand renvoie à l'article 29.

Cette modification permet d'assurer la cohérence entre le Code de procédure pénale et les normes régionales ou locale qui renvoient à l'article 29.

Nr. 2 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 4

Het voorgestelde artikel 29bis aanvullen met een lid, luidende:

“Wanneer de fiscale administratie belastingen vestigt, met inbegrip van de opcentiemen en opdecimen, de verhogingen, de administratieve en fiscale geldboeten, voor de in het eerste lid bedoelde strafbare feiten staat dit de strafvordering niet in de weg.”

VERANTWOORDING

Het amendement strekt ertoe artikel 29bis van het Wetboek van strafvordering aan te vullen met een uitdrukkelijke bepaling dat het vestigen van belastingen en belastingverhogingen voor strafbare feiten, zoals bedoeld in het eerste lid, door de fiscale administratie, niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de strafvordering. Dit gelet op het aanrekeningsprincipe door de strafrechter, dat met de artikelen 86, 110, 112, 114 en 121 van voorliggend wetvoorstel in de fiscale wetboeken wordt ingeschreven.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 2 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 4

Compléter l'article 29bis par un alinéa rédigé comme suit:

“Lorsque l'administration fiscale établit des impôts incluant les centimes et décimes additionnels, les accroissements et les amendes administratives et fiscales pour des infractions visées à l'alinéa premier, cela ne constitue pas une entrave à l'action publique.”

JUSTIFICATION

L'amendement vise à compléter l'article 29bis du Code d'Instruction criminelle par une disposition explicite selon laquelle l'établissement d'impôts et d'accroissements d'impôt par l'administration fiscale pour des infractions visées à l'alinéa premier, ne peut donner lieu à l'irrecevabilité de l'action publique. Ceci en raison du principe d'imputation par le juge répressif que les articles 86, 110, 112, 114 et 121 de la présente proposition de loi inscrivent dans les codes fiscaux.

Nr. 3 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 6

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 6. In artikel 39bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 28 november 2000, gewijzigd door de wetten van 6 juni 2010 en 25 december 2016, en gedeeltelijk vernietigd door arrest nr. 174/2018 van 6 december 2018 van het Grondwettelijk Hof, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “voorzien in de paragrafen 2 en 3” vervangen door de woorden “voorzien in paragraaf 2”;

2° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “de uitbreiding van” opgeheven;

3° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden “voor de toepassing van paragraaf 3” vervangen door de woorden “voor de toepassing van artikel 88ter”;

4° er wordt een paragraaf 9 ingevoegd, luidend als volgt:

“§ 9. De maatregelen bedoeld in dit artikel kunnen alleen betrekking hebben op de informaticasystemen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Diezelfde personen zullen door de procureur des Konings in kennis worden gesteld van wat volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek”.

N° 3 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 6

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 6. Dans l'article 39bis du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000, modifié par les lois du 6 juin 2010 et du 25 décembre 2016, et partiellement annulé par l'arrêt n° 174/2018 du 6 décembre 2018 de la Cour constitutionnelle, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “visées aux paragraphes 2 et 3” sont remplacés par les mots “visées au paragraphe 2”;

2° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l'extension de” sont abrogés;

3° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots “pour l'application du paragraphe 3” sont remplacés par les mots “pour l'application de l'article 88ter”;

4° un paragraphe 9 est inséré, libellé comme suit:

“§ 9. Les mesures visées au présent article ne peuvent porter sur les systèmes informatiques d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction, utilisent ses systèmes informatiques.

La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le Procureur du roi des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal”.

VERANTWOORDING

Bij arrest nr. 174/2018 van 6 december 2018 (*B.S.* 22-01-2019, p. 7685), heeft het Grondwettelijk Hof artikel 39*bis*, § 3, vernietigd, en de anderen wijzigingen in zoverre daarbij niet wordt voorzien in een specifieke bepaling teneinde het beroepsgeheim van de artsen en de advocaten te beschermen.

Huidig amendement beoogt tegemoet te komen aan het arrest van het Grondwettelijk Hof, door:

— De verwijzingen naar de oude paragraaf 3 te schrappen of te vervangen;

De bescherming van het beroepsgeheim van artsen en advocaten in te voeren, naar analogie met gelijkaardige bepalingen in andere artikelen (vb. 88*bis*, 90*ter*,...).

Sophie DE WIT (N-VA)
 Sarah SMEYERS (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Raf TERWINGEN (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)

JUSTIFICATION

Par son arrêt n° 174/2018 du 6 décembre 2018 (*M.B.* 22-01-2019, p. 7685), la Cour constitutionnelle a annulé l'article 39*bis*, § 3 et l'entièreté des modifications, en ce qu'elles ne prévoient pas de disposition spécifique en vue de protéger le secret professionnel des médecins et des avocats.

Le présent amendement vise à se conformer à l'arrêt de la Cour constitutionnelle, en:

— Abrogeant ou remplaçant les références à l'ancien paragraphe 3;

— Insérant la protection du secret professionnel des médecins et des avocats, par analogie avec des dispositions similaires dans d'autres articles (p.ex. 88*bis*, 90*ter*,...).

Nr. 4 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 11/1 (nieuw)

Een artikel 11/1 invoegen, luidende:

“Art. 11/1. Artikel 88ter van hetzelfde Wetboek, opgeheven door de wet van 25 december 2016 en hersteld bij arrest nr. 174/2018 van 6 december 2018 van het Grondwettelijk Hof, wordt vervangen als volgt:

“Art. 88ter. De onderzoeksrechter kan de zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan, aangevat op grond van artikel 39bis, uitbreiden naar een informaticasysteem of een deel ervan dat zich op een andere plaats bevindt dan daar waar de zoeking plaatsvindt:

— *indien deze uitbreiding noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen ten aanzien van het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking; en*

— *indien andere maatregelen disproportioneel zouden zijn, of indien er een risico bestaat dat zonder deze uitbreiding bewijselementen verloren gaan.*

De uitbreiding van de zoeking in een informaticasysteem mag zich niet verder uitstrekken dan tot de informaticasystemen of de delen ervan waartoe de personen die gerechtigd zijn het onderzochte informaticasysteem te gebruiken, in het bijzonder toegang hebben.

Inzake de door uitbreiding van de zoeking in een informaticasysteem aangetroffen gegevens, die nuttig zijn voor dezelfde doeleinden als de inbeslagname, wordt gehandeld zoals bepaald in artikel 39bis, paragraaf 5.

Wanneer blijkt dat deze gegevens zich niet op het grondgebied van het Rijk bevinden, worden ze enkel gekopieerd. In dat geval deelt de onderzoeksrechter dit onverwijld mee aan de Federale Overheidsdienst Justitie, dat de bevoegde overheid van de betrokken Staat hiervan op de hoogte brengt, indien deze redelijkerwijze kan worden bepaald.

N° 4 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 11/1 (nouveau)

Insérer un article 11/1, rédigé comme suit:

“Art. 11/1. L'article 88ter du même Code, abrogé par la loi du 25 décembre 2016 et rétabli par l'arrêt n° 174/2018 du 6 décembre 2018 de la Cour Constitutionnelle, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 88ter. Le juge d'instruction peut étendre la recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci, entamée sur la base de l'article 39bis, vers un système informatique ou une partie de celui-ci qui se trouve dans un autre lieu que celui où la recherche est effectuée:

— *si cette extension est nécessaire pour la manifestation de la vérité à l'égard de l'infraction qui fait l'objet de la recherche; et*

— *si d'autres mesures seraient disproportionnées, ou s'il existe un risque que, sans cette extension, des éléments de preuve soient perdus.*

L'extension de la recherche dans un système informatique ne peut pas excéder les systèmes informatiques ou les parties de tels systèmes auxquels les personnes autorisées à utiliser le système informatique qui fait l'objet de la mesure ont spécifiquement accès.

En ce qui concerne les données recueillies par l'extension de la recherche dans un système informatique, qui sont utiles pour les mêmes finalités que celles prévues pour la saisie, les règles prévues à l'article 39bis, § 5 s'appliquent.

Lorsqu'il s'avère que ces données ne se trouvent pas sur le territoire du Royaume, elles peuvent seulement être copiées. Dans ce cas, le juge d'instruction communique sans délai cette information au Service public fédéral Justice, qui en informe les autorités compétentes de l'état concerné, si celui-ci peut raisonnablement être déterminé.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de onderzoeksrechter de uitbreiding van de zoeking bedoeld in het eerste lid mondeling bevelen. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.””

VERANTWOORDING

Bij arrest nr. 174/2018 van 6 december 2018 (B.S. 22-01-2019, p. 7685), heeft het Grondwettelijk Hof artikel 39bis, § 3, vernietigd en het oude artikel 88ter hersteld.

Huidig amendement vervangt dit artikel 88ter door het vernietigde artikel 39bis, § 3, met aanpassing van de terminologie. Op deze manier verandert er weinig in de praktijk, maar zal het de onderzoeksrechter zijn die een uitbreiding van een zoeking in een informaticasysteem kan bevelen. In dringende gevallen zal hij dat ook mondeling kunnen doen, wat in het oude artikel 88ter nog niet mogelijk was.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

En cas d’extrême urgence, le juge d’instruction peut ordonner verbalement l’extension de la recherche visée à l’alinéa 1er. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l’extrême urgence.””

JUSTIFICATION

Par son arrêt n° 174/2018 du 6 décembre 2018 (M.B. 22-01-2019, p. 7685), la Cour constitutionnelle a annulé l’article 39bis, § 3 et a rétabli l’ancien article 88ter.

Le présent amendement remplace cet article 88ter par l’article 39bis, § 3 annulé, avec adaptation de la terminologie. De cette manière, peu de choses changeront dans la pratique, mais c’est le juge d’instruction qui pourra ordonner une extension de la recherche dans un système informatique. En cas d’urgence, il pourra également le faire verbalement, ce qui n’était pas encore possible avec l’ancien article 88ter.

Nr. 5 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 11/2 (*nieuw*)**Een artikel 11/2 invoegen, luidende:**

“Art. 11/2. In artikel 88quater, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 28 november 2000 en gewijzigd door de wetten van 6 juni 2010 en 25 december 2016, worden de woorden “of de uitbreiding ervan bedoeld in artikel 39bis, § 3” vervangen door de woorden “of de uitbreiding ervan bedoeld in artikel 88ter”.

VERANTWOORDING

Bij arrest nr. 174/2018 van 6 december 2018 (B.S. 22-01-2019, p. 7685), heeft het Grondwettelijk Hof artikel 39bis, § 3, vernietigd en het oude artikel 88ter hersteld. De verwijzing naar artikel 39, § 3 dient dan ook geschrapt te worden.

Sophie DE WIT (N-VA)
 Sarah SMEYERS (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Raf TERWINGEN (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)

N° 5 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 11/2 (*nouveau*)**Insérer un article 11/2, rédigé comme suit:**

“Art. 11/2. Dans l’article 88quater, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié par les lois du 6 juin 2010 et du 25 décembre 2016, les mots “ou de son extension visée à l’article 39bis, § 3” sont remplacés par les mots “ou de son extension visée à l’article 88ter”.

JUSTIFICATION

Par son arrêt n° 174/2018 du 6 décembre 2018 (M.B. 22-01-2019, p. 7685), la Cour constitutionnelle a annulé l’article 39bis, § 3 et a rétabli l’ancien article 88ter. La référence à l’article 39, § 3 doit donc être supprimée.

Nr. 6 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 41/1 (*nieuw*)**Een artikel 41/1 invoegen, luidende:**

“Art 41/1. In artikel 216quater van het hetzelfde wetboek, voor het laatst gewijzigd bij de wet van 28 oktober 2016, in paragraaf 2, eerste en tweede lid, worden de woorden “binnen twee maanden” telkens vervangen door de woorden “binnen een maand”.”.

VERANTWOORDING

De in 1994 ingevoerde procedure van oproeping bij proces-verbaal, waarin artikel 216quater van het Wetboek van Strafvordering voorziet, beoogt een snelle gerechtelijke reactie te geven op de eenvoudige zaken van criminaliteit, inzonderheid met betrekking tot stadsriminaliteit. Die procedure kan worden toegepast voor zaken die op korte termijn kunnen worden berecht en waarvoor een vrijheidsbeneming tot het tijdstip van het vonnis niet noodzakelijk is.

Deze procedure biedt de volgende voordelen:

— de maatschappelijke reactie op het misdrijf is onmiddellijk waarneembaar, zowel ten aanzien van de delinquent als ten aanzien van het slachtoffer en de maatschappij, waardoor de nadelen van de indruk van straffeloosheid die kan voortvloeien uit het ontbreken van enige vrijheidsbeneming, kunnen worden voorkomen;

— ten overstaan van delinquenten die vaak van verblijfplaats veranderen, moet deze procedure bijdragen tot de vermindering van het aantal verstekvonnissen;

— de formaliteit van de dagvaarding bij deurwaardersexploot wordt uitgespaard.

Op het terrein levert de oproeping bij proces-verbaal globaal genomen goede resultaten op en worden de termijnen bedoeld in artikel 216quater in acht genomen. Soms wordt het vonnis zelfs uitgesproken op de dag van de terechtzitting waarop de zaak behandeld wordt.

In totaal werden er 7 737 verdachten gedagvaard via een oproeping bij proces-verbaal. In 2011 lag dit aantal op 1 644 verdachten, terwijl we in 2015 ongeveer een halvering zien van het aantal verdachten dat via dit type werd

N° 6 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 41/1 (*nouveau*)**Insérer un article 41/1, rédigé comme suit:**

“Art. 41/1. À l’article 216quater du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 octobre 2016, dans le paragraphe 2, aux alinéas 1 et 2, les mots “dans les deux mois” sont à chaque fois remplacés par les mots “dans le mois”.”.

JUSTIFICATION

Instaurée en 1994, la procédure de comparution par procès-verbal, prévue à l’article 216quater du Code d’instruction criminelle, vise à fournir une réaction judiciaire rapide aux affaires simples de délinquance, notamment en matière de criminalité urbaine. Elle peut être appliquée aux affaires qui sont en état d’être jugées à bref délai et pour lesquelles une privation de liberté jusqu’au moment du jugement n’est pas nécessaire.

Les avantages de cette procédure sont les suivants:

— la réaction sociale face à l’acte de délinquance se manifeste immédiatement, tant à l’égard du délinquant que de la victime et de la société, permettant d’éviter les inconvénients de l’apparence d’impunité qui peut résulter de l’absence de toute privation de liberté;

— en présence de délinquants changeant fréquemment de résidence, cette procédure devrait être un facteur de réduction des jugements par défaut;

— l’économie de la formalité de la citation par exploit d’huissier.

Sur le terrain, dans l’ensemble, la convocation par procès-verbal donne de bons résultats et les délais prévus à l’article 216quater sont respectés. Parfois, le prononcé du jugement est même réalisé le jour de l’audience où l’affaire est instruite.

Au total, 7737 suspects ont été cités via la convocation par procès-verbal. En 2011, ce nombre s’élevait à 1 644 suspects tandis qu’en 2015, nous constatons qu’environ la moitié a été citée via ce type de citation. En 2016, ce type

gedagvaard. In 2016 zien we dan weer een opflakking van dit type dagvaarding, om in 2017 opnieuw te dalen naar 849 verdachten.

Om het signaal dat aan de delinquenten gegeven wordt te versterken en om het gevoel van straffeloosheid en onveiligheid van de slachtoffers en de burgers te verkleinen, is het opportuun om de maximale termijn van twee maanden waarin thans is voorzien tussen de terechtzitting en de uitspraak van het vonnis, te verkorten naar één maand.

Hiermee wordt een nog snellere berechting bewerkstelligd, zonder afbreuk te doen aan de fundamentele proceswaarborgen van de betrokken partijen, zijnde de dader en het slachtoffer.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

de citation connaît un sursaut avant de chuter à nouveau en 2017 jusqu'à 849 suspects.

Afin de renforcer le signal donné aux délinquants et de réduire le sentiment d'impunité et d'insécurité des victimes et des citoyens, il est opportun de réduire le délai de deux mois maximum actuellement prévus entre cette audience et le prononcé du jugement, vers un mois.

Cela permettra un jugement encore plus rapide, sans porter atteinte aux garanties procédurales fondamentales des parties concernées, à savoir l'auteur et la victime.

Nr. 7 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 72

De bepaling onder 1° vervangen als volgt:

1° in paragraaf 2 wordt een bepaling onder 4°/1 ingevoegd, luidende:

“4°/1 de onrechtmatige systeemverstoring en de onrechtmatige gegevensverstoring zoals bepaald in artikel 550ter, §§ 1 tot en met 3;”;

VERANTWOORDING

Artikel 72 voorziet in de invoeging in artikel 137 van het Strafwetboek van de nieuwe opzettelijke handelingen die als terroristische misdrijven kunnen worden gekwalificeerd en die zijn opgesomd in artikel 3 van Richtlijn 2017/541 inzake terrorismebestrijding.

Voor het opnemen van de onrechtmatige systeemverstoring en van de onrechtmatige gegevensverstoring wordt een verwijzing naar artikel 550ter, §§ 1 en 3, toegevoegd aan de lijst van de bepalingen bedoeld in artikel 137, § 2, 4°, van het Strafwetboek.

Dat punt heeft betrekking op de grootschalige vernieling of beschadiging van zeer diverse zaken zoals de informaticasystemen of de bouwwerken, voor zover daardoor mensenlevens in gevaar werden gebracht of grote economische schade werd aangericht.

In de nieuwe richtlijn worden de onrechtmatige systeemverstoring en de onrechtmatige gegevensverstoring evenwel opgesomd in een specifiek punt. De richtlijn voorziet evenmin in het specifieke doel om mensenlevens in gevaar te brengen of grote economische schade te richten.

Derhalve moet, naar analogie met de richtlijn, dat nieuwe element veeleer in een nieuw punt worden ingevoegd dan ernaar te verwijzen in de lijst met de op grote schaal vernielde of beschadigde zaken.

Bovendien zou paragraaf 2 van artikel 550ter, als verzwarend element van artikel 550ter, § 1, ook als opzettelijke handeling moeten worden beoogd.

N° 7 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 72

Remplacer le 1° par ce qui suit:

1° dans le paragraphe 2, il est inséré un point 4°/1, rédigé comme suit:

“4°/1 l’atteinte illégale à l’intégrité d’un système et l’atteinte illégale à l’intégrité des données telles que définies à l’article 550ter §§ 1er à 3;”;

JUSTIFICATION

L’article 72 insère dans l’article 137 du Code pénal les nouveaux actes intentionnels pouvant être qualifiés d’infractions terroristes énumérés dans l’article 3 de la directive 2017/541 relative à la lutte contre le terrorisme.

Pour l’inclusion de l’atteinte illégale à l’intégrité d’un système et de l’atteinte illégale à l’intégrité des données, il est ajouté une référence à l’article 550ter, §§ 1er et 3, dans la liste des dispositions visées par l’article 137 § 2, 4° du Code pénal.

Ce point traite des destructions ou dégradations massives de choses très diverses comme les systèmes informatiques ou les constructions, pour autant qu’elles aient eu pour effet de mettre en danger des vies humaines ou de produire des pertes économiques considérables.

Or, dans la nouvelle directive, les atteintes illégales à l’intégrité d’un système et à l’intégrité de données sont énumérées dans un point spécifique. La directive ne prévoit pas non plus la finalité particulière de mettre en danger des vies humaines ou de produire des pertes économiques considérables.

Par conséquent, à l’instar de la directive, il y a lieu d’insérer ce nouvel élément dans un nouveau point plutôt que d’y faire référence dans la liste des choses détruites ou dégradées massivement.

En outre, le paragraphe 2 de l’article 550ter, en tant qu’élément aggravant de l’article 550ter § 1er, devrait aussi être visé en tant qu’acte intentionnel.

Zo moet artikel 72, 1°, van dit wetsvoorstel, om in overeenstemming te zijn met de richtlijn, worden vervangen met het oog op de invoeging erin van een nieuw punt 4°/1, dat artikel 550ter, §§ 1 tot en met 3, beoogt als opzettelijke handelingen die een terroristisch misdrijf kunnen vormen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

Ainsi, pour être conforme avec la directive, il y a lieu de remplacer l'article 72, 1°, de cette proposition de loi afin d'y insérer un nouveau point 4°/1, qui vise l'article 550ter §§ 1er à 3 en tant qu'actes intentionnels susceptibles d'être constitutifs d'une infraction terroriste.

Nr. 8 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 73

In de voorgestelde paragraaf 1/1, de woorden “terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze terroristische groep, zoals bedoeld in artikel 139” **vervangen door de woorden** “*terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of een wanbedrijf door deze terroristische groep*”.

VERANTWOORDING

Zoals vermeld in de commentaar van dit artikel, naar het voorbeeld van wat reeds bestaat in het kader van de criminele organisatie (art. 324ter, § 3, Sw.), strekt artikel 140, § 1/1, ertoe de personen te bestraffen die op een of andere wijze bedragen tot het nemen van een beslissing in het kader van de activiteiten van de terroristische groep.

Echter, in plaats van het element van kennis waarin voorzien is voor het deelnemen aan de terroristische groep, bevatte het voorgestelde artikel 140, § 1/1, het element van kennis zoals weergegeven in artikel 324ter van het Strafwetboek. Artikel 324ter dient ter inspiratie voor het begrip “het nemen van een beslissing”. Maar het getuigt niet van coherentie om het element van kennis over te nemen. Dat kan enkel aanleiding geven tot moeilijkheden ten overstaan van de bestaande § 1 van artikel 140. Deze vergissing wordt rechtgezet door dit amendement. Het is dus zo dat de persoon “[wist] of [moest] weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of een wanbedrijf door deze terroristische groep”.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 8 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 73

Dans le paragraphe 1er/1 proposé, remplacer les mots “alors qu’elle sait que sa participation contribue aux objectifs de celui-ci, tels qu’ils sont prévus à l’article 139” **par les mots** “*en ayant eu ou en ayant dû avoir connaissance que cette participation pourrait contribuer à commettre un crime ou un délit du groupe terroriste*”.

JUSTIFICATION

Comme indiqué dans le commentaire de cet article, dans la lignée de ce qui existe déjà dans le cadre de l’organisation criminelle (art. 324ter, § 3, C. pén.), l’article 140, § 1er/1, vise à punir les personnes qui contribuent d’une manière ou d’une autre à la prise de décision dans le cadre des activités du groupe terroriste.

Toutefois, au lieu de reprendre l’élément de connaissance prévu pour la participation au groupe terroriste, l’article 140, § 1er/1, proposé reprend l’élément de connaissance tel qu’énoncé dans l’article 324ter du Code pénal. L’article 324ter sert d’inspiration pour la notion de “prise de décision”. Mais il n’est pas cohérent de reprendre l’élément de connaissance. Cela ne peut que créer des difficultés dans la relation avec le § 1er existant de l’article 140. Cette erreur est rectifiée par le présent amendement. Il faut donc que la personne “[avait] ou [aurait dû] avoir connaissance que cette participation pourrait contribuer à commettre un crime ou un délit du groupe terroriste”.

Nr. 9 VAN MEVROUW DE WIT

Art. 77

In de Nederlandse tekst in de bepaling onder 2°, in het voorgestelde lid, de woorden “die, in België of in het buitenland, door zichzelf kennis verkrijgt” vervangen door de woorden “die, in België of in het buitenland, zelf kennis verwerft”.

VERANTWOORDING

Taalkundige correctie.

Sophie DE WIT (N-VA)
 Sarah SMEYERS (N-VA)
 Sonja BECQ (CD&V)
 Raf TERWINGEN (CD&V)
 Carina VAN CAUTER (Open Vld)
 Philippe GOFFIN (MR)

N° 9 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 77

Dans le texte néerlandais au 2°, à l’alinéa proposé, remplacer les mots “die, in België of in het buitenland, door zichzelf kennis verkrijgt” par les mots “die, in België of in het buitenland, zelf kennis verwerft”.

JUSTIFICATION

Correction linguistique.

Nr. 10 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 84

In het voorgestelde artikel 207bis/1, het tweede lid vervangen als volgt:

“Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie, met als voorwerp de ontdoken belasting, al dan niet gepaard gaande met fiscale geldboeten, gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van de belasting heeft geleid.”

VERANTWOORDING

Het tweede lid van dit artikel beoogt te voorzien een afwijking van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek in geval de belasting effectief wordt betaald voor het tot een veroordeling komt.

De formulering veralgemeent de uitsluiting van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek wanneer de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot de effectieve betaling van de volledige vordering heeft geleid. De volledige vordering viseert de belastingen, de belastingverhogingen en de eventuele fiscale en administratieve geldboeten. In de praktijk is het echter niet uitgesloten dat een beklaagde niet alleen wordt vervolgd voor fiscale fraude, maar ook voor andere niet-fiscale tenlasteleggingen waaruit eveneens verschillende onwettige vermogensvoordelen verkregen kunnen zijn. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de rechter de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de niet-fiscale misdrijven nog kan uitspreken.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe dit probleem op te lossen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 10 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 84

Dans l'article 207bis/1 proposé remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“L'article 42, 3°, du Code pénal n'est pas d'application aux avantages patrimoniaux tirés directement des infractions fiscales, aux biens et valeurs qui leur ont été substitués et aux revenus de ces avantages investis si l'action de l'administration fiscale, ayant pour objet l'impôt éludé, assortie ou non d'amendes fiscales, est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'impôt.”

JUSTIFICATION

L'alinéa 2 de cette article vise à créer une dérogation à l'application de l'article 42, 3° du Code pénal en cas de paiement effectif de l'impôt avant condamnation.

La formulation généralise l'exclusion de l'application de tout l'article 42, 3° du Code pénal lorsque l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action. L'entièreté de l'action vise les impôts, les accroissements d'impôts, et les éventuelles amendes fiscales et administratives. Or, en pratique, il n'est pas exclu qu'un prévenu soit poursuivi pour fraude fiscale mais aussi pour d'autres préventions non fiscales qui peuvent avoir également entraînés l'existence d'avantages patrimoniaux illicites distincts. Il est donc impératif que le juge puisse encore prononcer la confiscation de ces avantages patrimoniaux liés aux infractions non fiscales.

La modification proposée vise à pallier cet inconvénient.

Nr. 11 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Hoofdstuk 7/artikelen 86 tot 88

Het hoofdstuk 7, dat de artikelen 86 tot 88 bevat, weglaten.

VERANTWOORDING

Na consultatie en op vraag van het College van Procureurs-generaal en het federaal parket zijn de 3 artikelen van het wetsvoorstel opgeheven. Nadere studie en overleg is nodig om een goede regeling uit te werken. Ondertussen kan de huidige wetgeving behouden blijven. Deze wetgeving houdt in dat het instellen van een gerechtelijk onderzoek (=uitoefenen van de strafvordering), het stellen van vorderingen bij de onderzoeksrechter, de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling en het deelnemen aan zittingen enkel kan in het landsgedeelte van de taal van het diploma. Enkel voor het geven van enkele opdrachten in het kader van een opsporingsonderzoek zijn de federale magistraten gemachtigd voor heel België (bijvoorbeeld tijdens de wachtdienst).

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 11 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Chapitre 7/articles 86 à 88

Supprimer le chapitre 7 contenant les articles 86 à 88.

JUSTIFICATION

Après consultation et à la demande du Collège des procureurs généraux et du parquet fédéral, les 3 articles de la proposition sont abrogés. Une plus ample réflexion et concertation s'avèrent nécessaires en vue de l'élaboration d'une bonne législation. La législation actuelle peut entre-temps être maintenue. Cette législation prévoit que la mise à l'instruction (= l'exercice de l'action publique), l'action en justice auprès du juge d'instruction, de la chambre du conseil et de la chambre de mise en accusation, ainsi que la participation aux audiences ne peut se faire que dans la région linguistique de son diplôme. Les magistrats fédéraux ne sont autorisés à confier des devoirs sur l'ensemble du pays que dans le cadre de l'information (par exemple durant les gardes).

Nr. 12 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 108

In het voorgestelde artikel 133bis/1, het tweede lid vervangen als volgt:

“Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van deze volledige vordering heeft geleid.”

VERANTWOORDING

Het tweede lid van dit artikel beoogt te voorzien een afwijking van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek in geval de belasting effectief wordt betaald voor het tot een veroordeling komt.

De formulering veralgemeent de uitsluiting van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek wanneer de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot de effectieve betaling van de volledige vordering heeft geleid. De volledige vordering viseert de belastingen, de belastingverhogingen en de eventuele fiscale en administratieve geldboeten. In de praktijk is het echter niet uitgesloten dat een beklaagde niet alleen wordt vervolgd voor fiscale fraude, maar ook voor andere niet-fiscale tenlasteleggingen waaruit eveneens verschillende onwettige vermogensvoordelen verkregen kunnen zijn. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de rechter de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de niet-fiscale misdrijven nog kan uitspreken.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe dit probleem op te lossen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 12 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 108

Dans l'article 133bis/1 proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“L'article 42, 3°, du Code pénal n'est pas d'application aux avantages patrimoniaux tirés directement des infractions fiscales, aux biens et valeurs qui leur ont été substitués et aux revenus de ces avantages investis si l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action.”

JUSTIFICATION

L'alinéa 2 de cet article vise à créer une dérogation à l'application de l'article 42, 3° du Code pénal en cas de paiement effectif de l'impôt avant condamnation.

La formulation généralise l'exclusion de l'application de tout l'article 42, 3° du Code pénal lorsque l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action. L'entièreté de l'action vise les impôts, les accroissements d'impôts, et les éventuelles amendes fiscales et administratives. Or, en pratique, il n'est pas exclu qu'un prévenu soit poursuivi pour fraude fiscale mais aussi pour d'autres préventions non fiscales qui peuvent avoir également entraînés l'existence d'avantages patrimoniaux illicites distincts. Il est donc impératif que le juge puisse encore prononcer la confiscation de ces avantages patrimoniaux liés aux infractions non fiscales.

La modification proposée vise à pallier cet inconvénient.

Nr. 13 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 110

In het voorgestelde artikel 206bis/1, het tweede lid, vervangen als volgt:

“Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van deze volledige vordering heeft geleid.”

VERANTWOORDING

Het tweede lid van dit artikel beoogt te voorzien een afwijking van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek in geval de belasting effectief wordt betaald voor het tot een veroordeling komt.

De formulering veralgemeent de uitsluiting van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek wanneer de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot de effectieve betaling van de volledige vordering heeft geleid. De volledige vordering viseert de belastingen, de belastingverhogingen en de eventuele fiscale en administratieve geldboeten. In de praktijk is het echter niet uitgesloten dat een beklagde niet alleen wordt vervolgd voor fiscale fraude, maar ook voor andere niet-fiscale tenlasteleggingen waaruit eveneens verschillende onwettige vermogensvoordelen verkregen kunnen zijn. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de rechter de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de niet-fiscale misdrijven nog kan uitspreken.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe dit probleem op te lossen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 13 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 110

Dans l'article 206bis/1 proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“L'article 42, 3°, du Code pénal n'est pas d'application aux avantages patrimoniaux tirés directement des infractions fiscales, aux biens et valeurs qui leur ont été substitués et aux revenus de ces avantages investis si l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action.”

JUSTIFICATION

L'alinéa 2 de cet article vise à créer une dérogation à l'application de l'article 42, 3°, du Code pénal en cas de paiement effectif de l'impôt avant condamnation.

La formulation généralise l'exclusion de l'application de tout l'article 42, 3° du Code pénal lorsque l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action. L'entièreté de l'action vise les impôts, les accroissements d'impôts, et les éventuelles amendes fiscales et administratives. Or, en pratique, il n'est pas exclu qu'un prévenu soit poursuivi pour fraude fiscale mais aussi pour d'autres préventions non fiscales qui peuvent avoir également entraînés l'existence d'avantages patrimoniaux illicites distincts. Il est donc impératif que le juge puisse encore prononcer la confiscation de ces avantages patrimoniaux liés aux infractions non fiscales.

La modification proposée vise à pallier cet inconvénient.

Nr. 14 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 112

In het voorgestelde artikel 73bis/1, het tweede lid, vervangen als volgt:

“Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van deze volledige vordering heeft geleid.”.

VERANTWOORDING

Het tweede lid van dit artikel beoogt te voorzien een afwijking van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek in geval de belasting effectief wordt betaald voor het tot een veroordeling komt.

De formulering veralgemeent de uitsluiting van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek wanneer de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot de effectieve betaling van de volledige vordering heeft geleid. De volledige vordering viseert de belastingen, de belastingverhogingen en de eventuele fiscale en administratieve geldboeten. In de praktijk is het echter niet uitgesloten dat een beklaagde niet alleen wordt vervolgd voor fiscale fraude, maar ook voor andere niet-fiscale tenlasteleggingen waaruit eveneens verschillende onwettige vermogensvoordelen verkregen kunnen zijn. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de rechter de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de niet-fiscale misdrijven nog kan uitspreken.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe dit probleem op te lossen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 14 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 112

Dans l'article 73bis/1 proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“L'article 42, 3°, du Code pénal n'est pas d'application aux avantages patrimoniaux tirés directement des infractions fiscales, aux biens et valeurs qui leur ont été substitués et aux revenus de ces avantages investis si l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action.”.

JUSTIFICATION

L'alinéa 2 de cet article vise à créer une dérogation à l'application de l'article 42, 3°, du Code pénal en cas de paiement effectif de l'impôt avant condamnation.

La formulation généralise l'exclusion de l'application de tout l'article 42, 3°, du Code pénal lorsque l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action. L'entièreté de l'action vise les impôts, les accroissements d'impôts, et les éventuelles amendes fiscales et administratives. Or, en pratique, il n'est pas exclu qu'un prévenu soit poursuivi pour fraude fiscale mais aussi pour d'autres préventions non fiscales qui peuvent avoir également entraînés l'existence d'avantages patrimoniaux illicites distincts. Il est donc impératif que le juge puisse encore prononcer la confiscation de ces avantages patrimoniaux liés aux infractions non fiscales.

La modification proposée vise à pallier cet inconvénient.

Nr. 15 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 120

In het voorgestelde artikel 450bis, het tweede lid vervangen als volgt:

“Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van deze volledige vordering heeft geleid.”.

VERANTWOORDING

Het tweede lid van dit artikel beoogt te voorzien een afwijking van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek in geval de belasting effectief wordt betaald voor het tot een veroordeling komt.

De formulering veralgemeent de uitsluiting van de toepassing van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek wanneer de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot de effectieve betaling van de volledige vordering heeft geleid. De volledige vordering viseert de belastingen, de belastingverhogingen en de eventuele fiscale en administratieve geldboeten. In de praktijk is het echter niet uitgesloten dat een beklaagde niet alleen wordt vervolgd voor fiscale fraude, maar ook voor andere niet-fiscale tenlasteleggingen waaruit eveneens verschillende onwettige vermogensvoordelen verkregen kunnen zijn. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de rechter de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de niet-fiscale misdrijven nog kan uitspreken.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe dit probleem op te lossen.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 15 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 120

Dans l'article 450bis proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“L'article 42, 3°, du Code pénal n'est pas d'application aux avantages patrimoniaux tirés directement des infractions fiscales, aux biens et valeurs qui leur ont été substitués et aux revenus de ces avantages investis si l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action.”.

JUSTIFICATION

L'alinéa 2 de cet article vise à créer une dérogation à l'application de l'article 42, 3°, du Code pénal en cas de paiement effectif de l'impôt avant condamnation.

La formulation généralise l'exclusion de l'application de tout l'article 42, 3°, du Code pénal lorsque l'action de l'administration fiscale est déclarée fondée et a donné lieu à un paiement effectif de l'entièreté de cette action. L'entièreté de l'action vise les impôts, les accroissements d'impôts, et les éventuelles amendes fiscales et administratives. Or, en pratique, il n'est pas exclu qu'un prévenu soit poursuivi pour fraude fiscale mais aussi pour d'autres préventions non fiscales qui peuvent avoir également entraînés l'existence d'avantages patrimoniaux illicites distincts. Il est donc impératif que le juge puisse encore prononcer la confiscation de ces avantages patrimoniaux liés aux infractions non fiscales.

La modification proposée vise à pallier cet inconvénient.

Nr. 16 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 154/1 (*nieuw*)**In hoofdstuk 20, een artikel 154/1 invoegen, luidende:**

“Art. 154/1. In artikel 26, § 3, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen, gewijzigd bij artikel 16 van de wet van 26 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door het openbaar ministerie” worden ingevoegd tussen de woorden “wordt” en “op”;

2° de paragraaf wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor zover zijn bevoegdheden dit mogelijk maken, staat het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring het openbaar ministerie bij in de tenuitvoerlegging van deze paragraaf, indien het openbaar ministerie erom verzoekt.””

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een verduidelijking met betrekking tot de toepasselijke procedure voor de tenuitvoerlegging, in België, van een verzoek tot wederzijdse rechtshulp vanwege het Internationaal Strafhof (hierna “het Hof”) met het oog op de terugvordering van de kosten die door de Griffie van het Hof zijn voorgeschoten aan een beschuldigde in het kader van de rechtsbijstand georganiseerd door het Statuut van Rome.

Iedere persoon die voor het Hof wordt vervolgd en niet over de nodige financiële middelen voor zijn verdediging beschikt, kan immers rechtsbijstand toegekend worden. In de gevallen waar naderhand blijkt dat de beschuldigde in werkelijkheid wel over voldoende middelen beschikt om zijn verdediging op correcte wijze te verzekeren, heeft de Griffie de mogelijkheid om de terugbetaling van de voorgeschoten kosten te verkrijgen.

Deze situatie valt onder regel 21, § 5, van het Reglement voor de proces- en bewijsvoering van het Internationaal Strafhof, waarin het volgende is bepaald: “Ingeval blijkt dat een zogenaamd behoeftig persoon dat niet is, kan de kamer

N° 16 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 154/1 (*nouveau*)**Dans le chapitre 20, insérer un article 154/1, rédigé comme suit:**

“Art. 154/1. À l’article 26, § 3, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux, modifié par l’article 16 de la loi du 26 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “par le ministère public” sont insérés entre les mots “procédé” et “sur”;

2° le paragraphe est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Dans la mesure de ses compétences, l’Organe central pour la Saisie et la Confiscation assiste, à sa demande, le ministère public pour l’exécution du présent paragraphe.””

JUSTIFICATION

Le présent amendement a pour but d’apporter une précision quant à la procédure applicable pour l’exécution en Belgique d’une demande d’entraide judiciaire émanant de la Cour pénale internationale (ci-après, “la Cour”) visant le recouvrement des frais avancés à un accusé par le Greffe de la Cour dans le cadre de l’aide judiciaire organisée par le Statut de Rome.

En effet, toute personne poursuivie devant la Cour qui ne dispose pas des moyens financiers nécessaires pour assurer sa défense peut se voir accorder une aide judiciaire. Dans les cas où il apparaît ultérieurement que l’accusé bénéficie, en réalité, des ressources suffisantes pour assurer correctement sa défense, le Greffe a la possibilité d’obtenir le remboursement des frais avancés.

Cette situation est couverte par la règle 21, § 5, du Règlement de procédure et de preuve de la Cour pénale internationale qui prévoit que “s’il s’avère qu’une personne soi-disant indigente ne l’est pas, la Chambre saisie de l’affaire

die op dat tijdstip de zaak behandelt, een beschikking geven tot deelname in de kosten om de kosten van de ambtshalve aanwijzing te dekken”.

Op grond daarvan kan het Hof een verzoek om bijstand richten aan de Staten met het oog op de tenuitvoerlegging van de beschikking tot deelname in de kosten.

Artikel 26, § 3, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen – ingevoegd in die wet bij wet van 26 maart 2014 – beoogt specifiek dat soort verzoeken.

Die bepaling voorziet reeds in een mechanisme voor terugvordering via een specifieke procedure die verschilt van de procedure voor gewone huiszoekingen en inbeslagnemingen.

Zoals alle verzoeken tot wederzijdse rechtshulp vanwege het Hof aan de Belgische autoriteiten, worden de verzoeken tot wederzijdse rechtshulp betreffende de tenuitvoerlegging van een beschikking tot deelname in de kosten overgezonden door het Hof aan de centrale autoriteit, met name aan de dienst internationaal humanitair recht bij de FOD Justitie, aangewezen bij het koninklijk besluit van 17 september 2005 houdende oprichting van een dienst internationaal humanitair recht. De centrale autoriteit vordert vervolgens de medewerking van de bevoegde Belgische autoriteiten voor de tenuitvoerlegging van die verzoeken.

In de praktijk is het evenwel nodig gebleken om de intentie van de wetgever te verduidelijken, door in de wettekst uitdrukkelijk aan te geven dat wel degelijk het openbaar ministerie – te weten het federaal parket, met toepassing van voornoemd artikel 2 van de wet van 29 maart 2004 – op verzoek van het Hof behoort over te gaan tot de tenuitvoerlegging van de inbeslagname van de goederen die toebehoren aan de beschuldigde die zich op het Belgisch grondgebied bevindt, met het oog op de terugvordering van de kosten die door het Hof zijn voorgeschoten in het kader van de rechtsbijstand. Deze verduidelijking is reeds opgenomen in de voorbereidingen in het kader van voornoemde wet van 2014. Zij refereren kennelijk aan “de tenuitvoerlegging van de verzoeken om rechtsbijstand [van] het Hof” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen, Memorie van toelichting, *Parl. St.*, Kamer, gewone zitting 2013-2014, DOC 53 3299/001, blz. 29.) en vertrouwen de tenuitvoerlegging van die verzoeken toe aan de rechterlijke macht. Dit amendement voorziet in de aanpassing van de tekst van de wet van 29 maart 2004 zelf, ter verduidelijking van de tekst.

à ce moment-là peut rendre une ordonnance de mise à contribution pour recouvrer les frais de la commission d’office.”.

Sur cette base, la Cour peut adresser une demande d’entraide aux États en vue de l’exécution de l’ordonnance de mise à contribution.

L’article 26, § 3, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux – inséré dans cette loi par une loi du 26 mars 2014 – vise spécifiquement ce type de demandes.

Cette disposition établit déjà un mécanisme de recouvrement par le biais d’une procédure spécifique distincte de celle des perquisitions et saisies ordinaires.

Comme toutes les demandes d’entraide judiciaire adressées par la Cour aux autorités belges, les demandes d’entraide judiciaire relatives à l’exécution d’une ordonnance de mise à contribution sont transmises par la Cour à l’autorité centrale, à savoir le service de droit international humanitaire du SPF Justice désigné par l’arrêté royal du 17 septembre 2005 relatif à la création d’un service de droit international humanitaire. L’autorité centrale requiert ensuite le concours des autorités belges compétentes pour l’exécution de ces demandes.

Il est toutefois apparu nécessaire en pratique de préciser l’intention du législateur, en indiquant explicitement dans le texte de loi lui-même qu’il revient bien au ministère public – à savoir le parquet fédéral, en application de l’article 2 de la loi du 29 mars 2004 précité – de procéder, en exécution de la demande de la Cour, à la saisie des biens et avoirs appartenant à l’accusé se trouvant sur le territoire belge, en vue du recouvrement des frais avancés par la Cour dans le cadre de l’aide judiciaire. Cette précision existe déjà dans les travaux préparatoires de la loi précitée de 2014. Ceux-ci font clairement référence à “l’exécution des demandes d’entraide judiciaire [de] la Cour” (Projet de loi modifiant la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux, Exposé des motifs, *Doc. parl.*, Ch. rep., sess. ord. 2013-2014, DOC n°53 3299/001, p. 29.) et confie au pouvoir judiciaire l’exécution de ces demandes. Le présent amendement procède à l’adaptation du texte de la loi du 29 mars 2004, elle-même, dans un souci de clarification du texte.

Dit amendement preciseert ook dat, in het kader van de procedure bedoeld in artikel 26, § 3, van de wet van 29 maart 2004, het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring het openbaar ministerie bijstaat voor zover zijn bevoegdheden dit mogelijk maken.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

Le présent amendement précise également que dans le cadre de la procédure prévue à l'article 26, § 3, de la loi du 29 mars 2004, l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation assiste, dans la mesure de ses compétences, le ministère public.

Nr. 17 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 154/2 (nieuw)

In hoofdstuk 20, een artikel 154/2 invoegen, luidende:

“Art. 154/2. In artikel 40 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige eerste zin wordt § 1;

2° er wordt na de nieuwe § 1 een § 2 ingevoegd, luidende:

“§ 2. Het verzoek van het Hof tot tenuitvoerlegging van een geldboete moet worden geformuleerd in euro of anders gepaard gaan met een omzetting van het bedrag van de geldboete in euro.

Het openbaar ministerie gaat over tot de tenuitvoerlegging van dat verzoek, voor zover dit betrekking heeft op een definitieve geldboete. De procedure bedoeld in de artikelen 464/1 tot 464/41 van het Wetboek van strafvordering, met betrekking tot het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, is van toepassing ongeacht het bedrag van de geldboete.

Wanneer de betrokkene in staat is het bewijs van een betaling, geheel of ten dele, te leveren, brengt het openbaar ministerie dit ter kennis van de centrale autoriteit, die het Hof raadpleegt en daarbij alle nodige informatie opvraagt. Elk deel van het bedrag van de geldboete dat op eender welke wijze wordt geïnd door het Hof, wordt integraal in mindering gebracht van het bedrag van de geldboete die het voorwerp is van tenuitvoerlegging in België.

Er wordt een einde gesteld aan de tenuitvoerlegging van de geldboete zodra het openbaar ministerie door de centrale autoriteit in kennis gesteld is van de betaling van het volledige bedrag van de geldboete.”;

3° de huidige tweede en derde zin worden § 3;

N° 17 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 154/2 (nouveau)

Dans le chapitre 20, insérer un article 154/2, rédigé comme suit:

“Art. 154/2. À l'article 40 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'actuelle 1re phrase devient le § 1er;

2° il est inséré, après le nouveau § 1er, un § 2, rédigé comme suit:

“§ 2. La demande de la Cour tendant à l'exécution d'une peine d'amende doit être libellée en euros ou, à défaut, être accompagnée d'une conversion du montant de la peine en euros.

Le ministère public procède à l'exécution de cette demande, pour autant qu'elle porte sur une peine d'amende définitive. La procédure prévue aux articles 464/1 à 464/41 du Code d'instruction criminelle relative à l'enquête pénale d'exécution est applicable quel que soit le montant de la peine d'amende.

Lorsque la personne concernée est en mesure de fournir la preuve d'un paiement, en tout ou en partie, le ministère public en avertit l'autorité centrale qui consulte la Cour, en sollicitant toute information nécessaire. Toute partie du montant de la peine recouvrée de quelque manière que ce soit par la Cour est entièrement déduite du montant de la peine faisant l'objet d'une exécution en Belgique.

Il est mis fin à l'exécution de la peine d'amende dès que le ministère public est informé par l'autorité centrale du paiement de la totalité de la peine d'amende.”;

3° les actuelles 2e et 3e phrases deviennent le § 3;

4° de huidige vierde zin, die de nieuwe § 4 wordt, wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De geldsommen, de roerende en onroerende goederen of de opbrengst van de verkoop ervan, verkregen ingevolge de tenuitvoerlegging van een arrest van het Hof, overeenkomstig de paragrafen 2 en 3, worden integraal overdragen aan het Hof op initiatief van het openbaar ministerie. Het stelt de centrale autoriteit in kennis van alle overdrachten aan het Hof met toepassing van deze paragraaf.”;

5° een § 5 wordt ingevoegd, luidende:

“§ 5. Voor zover zijn bevoegdheden dit mogelijk maken, staat het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring het openbaar ministerie bij in de tenuitvoerlegging van dit artikel, indien het openbaar ministerie erom verzoekt.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement verduidelijkt de procedure die van toepassing is voor de tenuitvoerlegging, in België, van de geldboeten die zijn uitgesproken door het Internationaal Strafhof.

Hoewel artikel 40 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen (hierna “de wet van 29 maart 2004” genoemd) zowel de geldboeten als de maatregelen tot verbeurdverklaring beoogt, is immers enkel de procedure voor de tenuitvoerlegging van de maatregelen tot verbeurdverklaring het voorwerp van een gedetailleerde bepaling. Die procedure is geënt op de procedure bedoeld in de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen. Die wet behandelt niet de tenuitvoerlegging van de geldboeten.

Het is noodzakelijk gebleken in de praktijk om ook verduidelijkingen aan te brengen met betrekking tot de procedure die van toepassing is voor de tenuitvoerlegging, in België, van de geldboeten die zijn uitgesproken door het Internationaal Strafhof.

De nieuwe paragraaf 2, waarvan de invoeging in artikel 40 van de wet van 29 maart 2004 wordt voorgesteld, berust op de procedure voor de tenuitvoerlegging van geldelijke sancties,

4° l'actuelle 4° phrase, qui devient le nouveau § 4, est remplacée par ce qui suit:

“§ 4. Les sommes d'argent, les biens mobiliers et immobiliers, ou le produit de leur vente, obtenus en exécution d'un arrêt de la Cour, conformément aux paragraphes 2 et 3, sont intégralement transférés à la Cour à l'initiative du ministère public. Celui-ci informe l'autorité centrale de tout transfert à la Cour en application du présent paragraphe.”;

5° il est inséré un § 5, rédigé comme suit:

“§ 5. Dans la mesure de ses compétences, l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation assiste, à sa demande, le ministère public pour l'exécution du présent article.”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement a pour objet de préciser la procédure applicable pour l'exécution en Belgique des peines d'amendes prononcées par la Cour pénale internationale.

En effet, bien que l'article 40 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux (ci-après, “la loi du 29 mars 2004”) vise à la fois les peines d'amendes et les mesures de confiscation, seule la procédure relative à l'exécution des mesures de confiscation fait l'objet d'une disposition détaillée. Cette procédure est calquée sur celle prévue dans la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations. Cette loi ne traite pas de l'exécution des peines d'amendes.

Il est apparu nécessaire en pratique d'apporter également des précisions sur la procédure applicable pour l'exécution en Belgique des peines d'amende prononcées par la Cour pénale internationale.

Le nouveau paragraphe 2 qu'il est proposé d'insérer à l'article 40 de la loi du 29 mars 2004 est basé sur la procédure relative à l'exécution de sanctions pécuniaires prévue dans

waarin is voorzien bij de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, alsmede op de regels betreffende het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek die beoogd zijn in het Wetboek van strafvordering en aangepast aan de bijzonderheden van de samenwerking met het Internationaal Strafhof.

Met overneming van het principe uit artikel 4 van de wet van 5 augustus 2006, wordt in de nieuwe paragraaf bepaald dat de geldboeten uitgesproken door het Hof rechtstreeks uitvoerbaar zijn in België, zonder verdere vormvereisten. Rekening houdend met de zeer gestrengde procedures voor het Internationaal Strafhof en met de hoge standaarden die dit gerecht hanteert, inzonderheid wat betreft de waarborgen die verband houden met de rechten van de verdediging, lijkt het inderdaad niet nodig om te voorzien in een exequaturprocedure in België.

Deze nieuwe paragraaf maakt de federale procureur bevoegd (met toepassing van artikel 2 van de wet van 29 maart 2004, waarbij de woorden “openbaar ministerie” verwijzen naar de federale procureur) om over te gaan tot de tenuitvoerlegging van de geldboete in België. Hoewel de wet van 5 augustus 2006 refereert aan de procureur des Konings, wordt het evenwel verkieslijk geacht hier te verwijzen, zoals dat het geval is – behoudens uitzondering – in de andere bepalingen van de wet van 29 maart 2004, naar de federale procureur, gelet op diens bevoegdheidsmonopolie op de uitoefening van de strafvordering met betrekking tot ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, bekrachtigd bij artikel 144*quater* van het Gerechtelijk Wetboek.

Dit rechtvaardigt ook, zoals beoogd in het amendement, dat de tenuitvoerleggingsprocedure geheel zou worden overgelaten in handen van het openbaar ministerie, in tegenstelling tot hetgeen beoogd wordt in artikel 197*bis* van het Wetboek van strafvordering.

De tenuitvoerleggingsprocedure zal gegrond zijn op de artikelen betreffende het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek (artikelen 464/1 tot 464/41 van het Wetboek van strafvordering), ongeacht het bedrag dat het voorwerp is van de tenuitvoerlegging.

Het is niet nuttig geacht, vanwege de bijzonderheden van de samenwerking met het Internationaal Strafhof, om opnieuw melding te maken van de weigeringsgronden bedoeld in de artikelen 6, 7, 7/1, 19 en 20 van de wet van 5 augustus 2006 – zoals de beletsels ingegeven door de leeftijd of door de aard

la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne et sur les règles relatives à l'enquête pénale d'exécution prévues dans le Code d'instruction criminelle, adaptées aux particularités de la coopération avec la Cour pénale internationale.

Reprenant le principe posé à l'article 4 de la loi du 5 août 2006, ce nouveau paragraphe prévoit que les peines d'amendes prononcées par la Cour sont directement exécutoires en Belgique sans qu'aucune autre formalité ne soit requise. Compte tenu des procédures très strictes en vigueur devant la Cour pénale internationale et des hauts standards observés par cette juridiction, notamment en ce qui concerne les garanties liées aux droits de la défense, il ne paraît en effet pas nécessaire de prévoir une procédure d'exequatur en Belgique.

Ce nouveau paragraphe donne compétence au procureur fédéral (en application de l'article 2 de la loi du 29 mars 2004, les termes “ministère public” renvoient au procureur fédéral) pour procéder à l'exécution de la peine d'amende en Belgique. En effet, bien que la loi du 5 août 2006 fasse référence au Procureur du Roi, il est jugé préférable de renvoyer ici, comme c'est le cas – sauf exception – dans les autres dispositions de la loi du 29 mars 2004, au procureur fédéral, eu égard à son monopole de compétence dans l'exercice de l'action publique concernant les violations graves du droit international humanitaire, consacré par l'article 144*quater* du Code judiciaire.

Cela justifie également, comme le prévoit l'amendement, de laisser la procédure d'exécution totalement entre les mains du ministère public, contrairement à ce qui est prévu à l'article 197*bis* du Code d'instruction criminelle.

La procédure d'exécution sera basée sur les articles relatifs à l'enquête pénale d'exécution (articles 464/1 à 464/41 du Code d'instruction criminelle), quel que soit le montant à exécuter.

Il n'est pas jugé utile, en raison des particularités de la coopération avec la Cour pénale internationale de reproduire les causes de refus prévues aux articles 6, 7, 7/1, 19 et 20 de la loi du 5 août 2006 – comme les obstacles en raison de l'âge ou de la nature des infractions concernées – qui ne trouvent

van de desbetreffende misdrijven – die in deze context geen toepassing vinden.

Wat de immuniteiten betreft, moet worden benadrukt dat de toepassing van artikel 40 van de wet van 29 maart 2004 gebeurt onverminderd de eventueel toepasselijke regels van internationaal recht met betrekking tot de immuniteiten.

De nieuwe paragraaf 2, derde lid, beoogt uitdrukkelijk het geval waarin de betrokkene in staat is om aan het Hof het bewijs van een betaling, geheel of gedeeltelijk, van de verschuldigde sommen te leveren. In dat geval wordt erin voorzien dat de centrale autoriteit het Hof raadpleegt, en daarbij alle noodzakelijke inlichtingen opvraagt.

Tot slot wordt verduidelijkt dat een einde wordt gesteld aan de tenuitvoerlegging van het verzoek van het Hof in geval van volledige betaling van de geldboete.

De huidige tweede en derde zin van artikel 40 worden de nieuwe paragraaf 3. Deze paragraaf geeft een nadere omschrijving van de procedure voor de tenuitvoerlegging van de beslissingen tot verbeurdverklaring die zijn uitgesproken door het Hof, en die ongewijzigd blijft.

De huidige vierde zin van artikel 40, die de nieuwe vierde paragraaf wordt, wordt gewijzigd teneinde te verduidelijken dat de geldsommen, de roerende en onroerende goederen of de opbrengst van de verkoop van die goederen, verkregen in het kader van de tenuitvoerlegging van een geldboete of van een beslissing tot verbeurdverklaring, integraal worden overgedragen aan het Hof op initiatief van het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie stelt de centrale autoriteit in kennis van alle overdrachten aan het Hof met toepassing van deze paragraaf.

Voorts wordt voorgesteld te verduidelijken dat, zowel voor de tenuitvoerlegging van de geldboeten als voor de tenuitvoerlegging van de beslissingen tot verbeurdverklaring, het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, voor zover zijn bevoegdheden dit mogelijk maken, het federaal parket bijstaat krachtens artikel 40 van de wet van 29 maart 2004.

Ingevolge die wijzigingen wordt artikel 40 herwerkt tot 5 paragrafen.

Paragraaf 1 neemt de huidige eerste zin uit artikel 40 over, waarin bepaald wordt dat de geldboeten en de maatregelen tot verbeurdverklaring die het Hof heeft bevolen, ten uitvoer

pas à s'appliquer dans ce contexte.

S'agissant des immunités, il convient de souligner que l'application de l'article 40 de la loi du 29 mars 2004 se fait sans préjudice des règles de droit international éventuellement applicables, relatives aux immunités.

Le nouveau paragraphe 2, alinéa 3, vise expressément le cas où la personne concernée est en mesure de fournir la preuve d'un paiement, en tout ou en partie, à la Cour des sommes dues. Dans ce cas, il est prévu que l'autorité centrale consulte la Cour en sollicitant toute information nécessaire.

Enfin, il est précisé qu'il est mis fin à l'exécution de la demande de la Cour en cas de paiement total de la peine d'amende.

Les actuelles 2e et 3e phrases de l'article 40 deviennent le nouveau paragraphe 3. Ce paragraphe détaille la procédure relative à l'exécution des décisions de confiscation prononcées par la Cour, qui reste inchangée.

L'actuelle 4e phrase de l'article 40, qui devient le nouveau paragraphe 4, est modifiée pour préciser que les sommes d'argent, les biens mobiliers et immobiliers, ou le produit de la vente de ces biens, obtenus dans le cadre de l'exécution d'une peine d'amende ou d'une décision de confiscation sont intégralement transmis à la Cour à l'initiative du ministère public. Celui-ci informe l'autorité centrale de tout transfert à la Cour en application dudit paragraphe.

Par ailleurs, il est proposé de préciser que, tant pour l'exécution des peines d'amende que pour l'exécution des décisions de confiscation, l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation assiste, dans la mesure de ses compétences, le parquet fédéral en vertu de l'article 40 de la loi du 29 mars 2004.

À la suite de ces modifications, l'article 40 est réorganisé en 5 paragraphes.

Le 1er paragraphe reprend l'actuel 1re phrase de l'article 40 qui prévoit que les peines d'amendes et les mesures de confiscation ordonnées par la Cour sont exécutées en Belgique

gelegd worden in België met inachtneming van de rechten van derden te goeder trouw.

De nieuwe paragraaf 2 behelst de invoering van de nieuwe, eerder omschreven procedure voor tenuitvoerlegging van de geldboeten die zijn uitgesproken door het Hof.

De huidige tweede en derde zin van artikel 40 worden de nieuwe paragraaf 3. Deze paragraaf betreft de tenuitvoerlegging van de beslissingen tot verbeurdverklaring die zijn uitgesproken door het Hof.

De huidige vierde zin wordt de nieuwe paragraaf 4. Deze paragraaf preciseert de nadere regelen voor overdracht, aan het Hof, van de geldsommen of van de goederen die verkregen zijn ingevolge de tenuitvoerlegging van een geldboete of een beslissing tot verbeurdverklaring die is uitgesproken door het Hof.

Artikel 40 wordt aangevuld met een nieuwe paragraaf 5 met betrekking tot de bijstand vanwege het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

dans le respect des droits des tiers de bonne foi.

Le nouveau paragraphe 2 introduit la nouvelle procédure d'exécution des peines d'amende prononcées par la Cour, décrite ci-dessus.

Les actuelles deuxième et troisième phrases de l'article 40 deviennent le nouveau paragraphe 3. Ce paragraphe porte sur l'exécution des décisions de confiscation prononcées par la Cour.

L'actuelle quatrième phrase devient le nouveau paragraphe 4. Celui-ci précise les modalités de transmission à la Cour des sommes d'argents ou des biens obtenus en exécution d'une peine d'amende ou d'une décision de confiscation prononcée par la Cour.

L'article 40 est complété par un nouveau paragraphe 5 relatif à l'assistance de l'Organe centrale pour la Saisie et la Confiscation.

Nr. 18 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 173

Na artikel 173, een hoofdstuk 20/1 invoegen luidende:

“Hoofdstuk 20/1. Wijziging van de wet van 21 juni 2004 tot omzetting van het besluit van de raad van 28 februari 2002 betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken.”

VERANTWOORDING

Dit amendement voegt een nieuw hoofdstuk in tot wijziging van de wet van 21 juni 2004 tot omzetting van het besluit van de raad van 28 februari 2002 betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 18 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 173

Après l'article 173, insérer un chapitre 20/1, intitulé:

“Chapitre 20/1. Modification de la loi du 21 juin 2004 transposant la décision du Conseil de l'Union européenne du 28 février 2002 instituant Eurojust afin de renforcer la lutte contre les formes graves de criminalité.”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à insérer un nouveau chapitre modifiant la loi du 21 juin 2004 transposant la décision du Conseil de l'Union européenne du 28 février 2002 instituant Eurojust afin de renforcer la lutte contre les formes graves de criminalité.

Nr. 19 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 173/1 (*nieuw*)**In het voornoemde hoofdstuk 20/1 een artikel 173/1 invoegen, luidende:**

“Art. 173/1. In artikel 9 van de wet van 21 juni 2004 tot omzetting van het besluit van de raad van 28 februari 2002 betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken, wordt paragraaf 2 opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement sluit aan bij artikel 102, 3°, van het wetsvoorstel dat artikel 309ter, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek wijzigt.

Artikel 309ter van het Gerechtelijk Wetboek heeft destijds bij zijn invoering bij de wet van 5 februari 2016, paragraaf 2 van artikel 9 van de wet van 21 juni 2004 in quasi letterlijke bewoordingen overgenomen (Wetsontwerp houdende wijzigingen van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, *Parl. St. Kamer*, DOC 54 1418/001, p. 159). Daarbij werd artikel 9, § 2, bij vergetelheid niet tegelijkertijd opgeheven.

Gelet op de wijziging van artikel 309ter van het Gerechtelijk Wetboek door dit wetsvoorstel, komt dit amendement tegemoet aan deze vergetelheid en heft de desbetreffende bepaling op. Zonder deze opheffing zouden er immers twee tegenstrijdige bepalingen ontstaan.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 19 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 173/1 (*nouveau*)**Dans le chapitre 20/1 précité, insérer un article 173/1, rédigé comme suit:**

“Art. 173/1. Dans l’article 9 de la loi du 21 juin 2004 transposant la décision du Conseil de l’Union européenne du 28 février 2002 instituant Eurojust afin de renforcer la lutte contre les formes graves de criminalité, le paragraphe 2 est abrogé.”.

JUSTIFICATION

Cet amendement se conforme à l’article 102, 3°, de la proposition de loi qui modifie l’article 309ter, § 4, du Code judiciaire.

L’article 309ter du Code judiciaire a, au moment de son introduction par la loi du 5 février 2016, repris quasiment mot pour mot le paragraphe 2 de l’article 9 de la loi du 21 juin 2004 (Projet de loi modifiant le droit pénal et la procédure pénale et portant des dispositions diverses en matière de justice, *Doc. parl.*, Chambre, 2015-2016, DOC 54 1418/001, p. 159). Cependant, l’article 9, § 2, n’a pas été abrogé dans le même temps.

Vu la modification de l’article 309ter du Code judiciaire par la présente proposition de loi, cet amendement vient réparer cet oubli en abrogeant la disposition concernée. En effet, sans cette abrogation, ces deux dispositions deviendront contradictoires.

Nr. 20 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 174/1 (*nieuw*)**In hoofdstuk 21 een artikel 174/1 invoegen, luidende:**

“Art. 174/1. In artikel 31, § 1, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, gewijzigd door de wet van 27 december 2006, wordt tussen het zevende en het achtste gedachtestreepje een nieuw gedachtestreepje ingevoegd, luidende:

“— in voorkomend geval het verslag van een dienst of persoon die gespecialiseerd is in de problematieken verbonden met het terrorisme en het gewelddadig extremisme;””

VERANTWOORDING

Volgend op de wijzing die door voorliggend wetsvoorstel wordt aangebracht in het artikel 32 van de wet waarbij de mogelijkheid wordt gecreëerd om dergelijk advies te vragen, moet vanzelfsprekend worden voorzien dat ingeval dergelijk advies wordt gevraagd, dit advies ook moet worden gevoegd aan het dossier van de directeur.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 20 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 174/1 (*nouveau*)**Dans le chapitre 21, insérer un article 174/1, rédigé comme suit:**

“Art. 174/1. Dans l’article 31, § 1er, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d’exécution de la peine, modifié par la loi du 27 décembre 2006, il est inséré entre les septième et huitième tirets un tiret rédigé comme suit:

“— le cas échéant, le rapport d’un service ou d’une personne spécialisé(e) dans les problématiques liées au terrorisme et à l’extrémisme violent;””

JUSTIFICATION

Consécutivement à la modification qu’apporte la présente proposition de loi à l’article 32 de la loi, qui permet de demander un tel avis, il y a bien entendu lieu de prévoir que dans le cas où un tel avis est demandé, cet avis doit également être joint au dossier du directeur.

Nr. 21 VAN MEVROUW DE WIT c.s.

Art. 184/1 (*nieuw*)**Een artikel 184/1 invoegen, luidende:**

“Art. 184/1. In artikel 19, punt 1°, van dezelfde wet gewijzigd door de wet van 25 juli 2008 en de wet van 7 januari 2018, worden na de woorden “de verkoop op afstand van wapens” de woorden “, munitie en laders” ingevoegd.”

VERANTWOORDING

De munitie en laders werden in punt 5° van artikel 19 wapenwet toegevoegd door de wet van 7 januari 2018, maar niet in punt 1°. Het is echter noodzakelijk om de verkoop van munitie en laders via postorder of via het internet te verbieden, zoals reeds het geval is voor wapens.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Sonja BECQ (CD&V)
Raf TERWINGEN (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Philippe GOFFIN (MR)

N° 21 DE MME DE WIT ET CONSORTS

Art. 184/1 (*nouveau*)**Insérer un article 184/1, rédigé comme suit:**

“Art. 184/1. À l’article 19, point 1°, de la même loi modifié par la loi du 25 juillet 2008 et la loi du 7 janvier 2018, après les mots “vente des armes”, les mots “, des munitions et des chargeurs” sont insérés.”

JUSTIFICATION

Les munitions et les chargeurs ont été ajoutés au point 5° de l’article 19 de la loi sur les armes par la loi du 7 janvier 2018, mais pas au point 1°. Il convient cependant d’interdire la vente de ceux-ci par correspondance ou par internet, tel que c’est déjà le cas pour des armes.